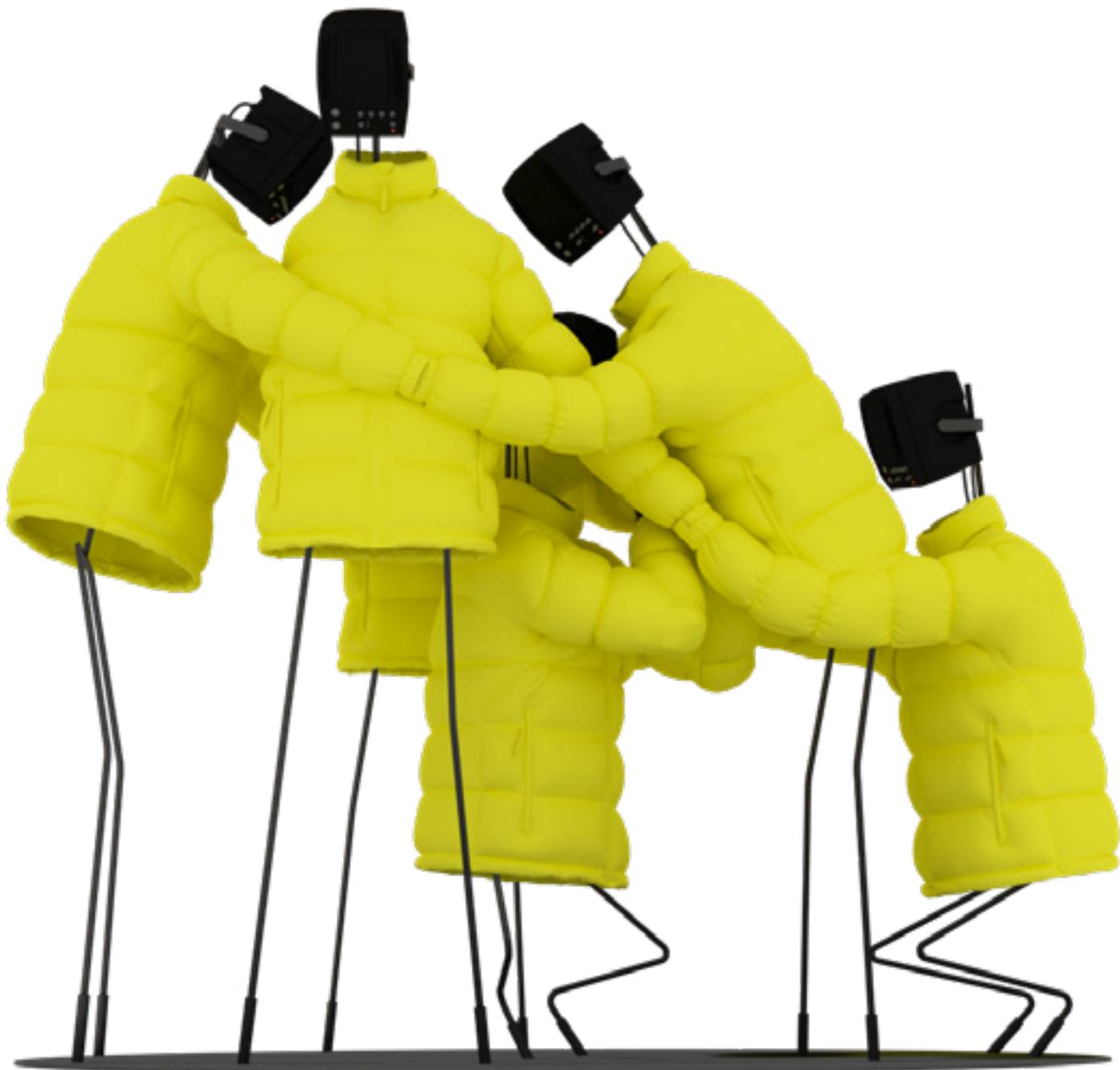

NERVOUS ENERGY

Stine Deja & Richie Culver

19.11.2022–07.01.2023

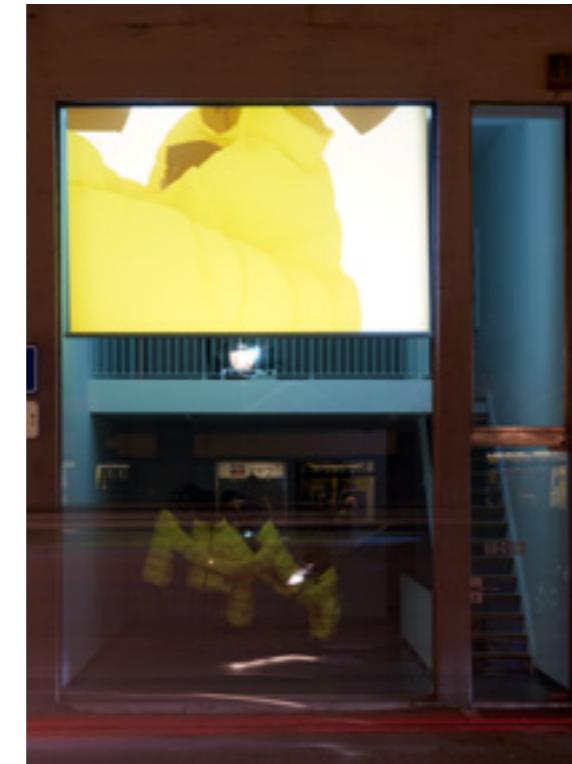

TACK

Information

TICK TACK (2019) is a new destination for contemporary art in Antwerp. TICK TACK realises, presents and promotes international exhibitions and video art screenings, complemented with publications and an extensive digital archive.

Housed in the brutalist complex 'De Zonnewijzer', a 1955 key work by architect Léon Stynen, TICK TACK occupies a historic duplex at a vivid city intersection, facing the tram stop and landscape park 'De Harmonie'. The 5-meter-high window functions as an interface between artists and audience and between private and public space.

The TICK TACK program is dual. By day, TICK TACK presents exhibitions, at sunset, the window transforms into a projection screen under the name CINEMA TICK TACK, a new and exclusive platform that brings video and digital art to the public space. Reaching numerous of daily passersby and commuters, CTT serves as a channel, stimulating a connection in its urban setting.

As a result, both day and night, TICK TACK constantly challenges the physical and mental boundaries between inside and out.

19.11.2022–07.01.2023

NERVOUS ENERGY, a duo exhibition with Stine Deja (DK, 1986) and Richie Culver (UK, 1979), is TICK TACK's second duo exhibition and marks the first Belgian presentation for Richie Culver.

Culver's work is largely biographical wrestling with aspects of contemporary masculinity, the class system and the digital lens through which we live our lives. Much of the material for his works is formed from images collected on his phone including mundane mobile photography, google translate and notes apps screenshots containing excerpts of conversations, phrases and information. These screenshots are then blown up on canvas, ultimately forming a visual record of an inner monologue that is fractured and at times disconnected.

Text by Abby McKenzie

Deja's practice explores the sticky in-between of real and virtual worlds with a striking arsenal of media that includes 3D animation, immersive installation, moving image, and digital surrogates. In Deja's simulated spaces, uncanny avatars hinge between what's strange and familiar, seducing us with not quite-real products informed equally by the artist's simultaneous fascination and revulsion with our hyper-commercialized contemporary culture.

Text by Alice Bucknell

Exhibition text

NL

In haar intussen spraakmakende ruimte nodigde TICK TACK voor haar tweede duotentoonstelling Richie Culver en Stine Deja uit. Waar Culver's artistieke praktijk zich beweegt rond verschillende media, samen te vatten in 'muziek en beeld', bestaat de beeldtaal van Stine Deja vooral uit installatiewerk, sound en film.

In NERVOUS ENERGY vertrekt Richie Culver vanuit zijn twee kerndisciplines: schilderkunst en fotografie. Van daaruit plooit hij zijn project open met een performance die – gebaseerd op de nieuwe plaat (*I was born by the Sea*) die hij net uitbracht – meteen toont dat hij behalve beeldend kunstenaar ook in de (underground) muziek meer dan thuis is. De titel van de tentoonstelling is trouwens ontleend aan de titel van een van de nummers op deze nieuwe plaat.

De *struggle for life*, het alomtegenwoordige gender-oriëntatieproces en de nerveuze *online appearance* van ons hedendaagse bestaan vormen zowat de hoofd-inspiratiebronnen van waaruit Richie Culver zijn werk opborrelt. Hierbij neemt hij niet alleen het leven zoals het is onder de loep, maar ook de manier waarop we proberen ermee om te gaan, ermee moeten dealen. Soms kunnen narcotica daarbij een rol spelen: het gebruik van verdovende middelen als ontsnapping aan de sleur of pijn van het dagelijkse leven, maar tegelijkertijd ook de verslaving die een sleur en pijn op zichzelf wordt. Culver's studio en werkveld staan bol van foto's en beelden uit die bewuste onderwereld, waar hij zelf geruime tijd in leefde. Heel omzichtig gaat hij echter met dit beeldmateriaal om, want het gaat hem niet om het documenteren van deze wereld en nog minder van de personen die zijn afgebeeld. Eerder gaat het hem om het zoeken naar een vertaling van het leven in die underground, naar een taal die voor 'de wereld bij klaarlichte dag' ook betekenis heeft. Vaak gaat het om mensen met wie Culver nauwe vriendschappen heeft of gehad heeft.

Wat Culver in deze tentoonstelling toont, onthult op het eerste gezicht niets explicits uit deze tijdsdocumenten of zijn achtergrond uit de studio, de aanleiding voor zijn werk. Het is eerder de verborgen neurotische achterkant van deze bron die hij in NERVOUS ENERGY in beeld brengt. De woorden en zinnen geven (nieuw) begrip of nieuwe betekenis aan de situaties, scenes, beelden en verstopte en soms verknipt ironische gedachten die Culver zijn brein lijken te vullen. In authentieke street-art taal (zowel gesproken als geschreven) schildert of spuit hij de woorden rechtstreeks op canvas, nu eens met een intense textuur op het doek, dan weer rechtstreeks op het naakte, gladde canvas. Zinnen als 'YOLO THEN YOU DIE', 'I LOVE HOSPITALS' of 'I LOVE AMBULANCE' verschijnen als mantra's op groot formaat; ze lijken een eenduidige, luchttige en soms grappige boodschap te brengen maar hebben tegelijkertijd een indringende, soms absurdistische, ironisch-sarcastische lading. 'I STOLE YOUR STYLE...' bijvoorbeeld vormt een bevreemdende cocktail van humor en tristesse, van relativering van de kunst, van het dagelijkse leven en ons permanente proberen om van dat alles iets te (blijven) maken, zaken te appropriateen om ons 'zelf' (onze selfie) te maken, te vinden, te construeren. 'FUCK TRYING' geeft de moedeloosheid tegenover het leven weer, die ons allemaal kan overvallen om welke reden dan ook: bij de pijn van het zijn, bij (het besef van) een verloren liefde, bij vruchteloze intermenselijke communicatie, tijdens het scrollen op social media, etc. Tegelijkertijd schuilt in 'FUCK TRYING' ook de kracht van een boodschap als: *there is only one way and that is your way* en staar je niet blind op de verwachtingen en het leven van een ander. Als in *Fuck Trying to be like the rest*. Wellicht een verwijzing naar de intrinsiek mimetische ongelukkigheid van de mens die door onze deels online geleefde levens van vandaag alsmaar meer in de hand wordt gewerkt.

Exhibition text

FUCK TRYING is de verwelkomende zin – rechtstreeks op de wand gespoten – naar de kelder van TICK TACK. Die ruimte is verder helemaal leeg, met enkel het plafond en één wand ‘beklad’ met allerlei (onleesbare) woorden en doodles in graffiti. Hier en daar zijn ook enkele foto’s van de ‘onderwereld’ (zie hierboven) op de muur gekleefd. De ingetogenheid van de expo ruimtes boven lijkt hier open te barsten en in de letterlijke underground lijken de woorden, de neurotische en psychotische gedachten helemaal de vrije loop gelaten. Het is tevens de setting waar de performance plaatsvindt die bij deze tentoonstelling hoort en die door Richie Culver zelf wordt uitgevoerd. In de duistere kelder, in een taal die alleen al door het accent voluit de Londense scene in Antwerpen brengt en met donkere sound-effecten stromen hierbij allerlei geïmproviseerde en losjes uitgesproken gedachten voorbij: *Seven days a week... As I sleep on this sofa... Paralysed on this sofa... Night after night... My dreams came true... Daytime television... No breakfast... Scream if you do not exist... Clap your hands... Scream... Exist... Clap your hands if you do not exist... I am not going the end it this day, not on a Tuesday... These bottles of piss are starting to look like apple juice...*

Met indringende muziek en sound-effecten, door de kunstenaar zelf gecomponeerd, en een megafoon waardoor Culver zijn stroom aan gedachten monotoon maar niet zonder (dreigende) emotie declameert, wordt de bezoeker meegevoerd in de trance van het moment. Het is als hypnotisch wegzakken – The Doors-alike – in de droom die door het narcoticum (in dit geval de muziek/de performance) wordt opgewekt.

Temidden van de eerder eenzelvige sfeer die Richie Culver binnen de expo NERVOUS ENERGY neerzet, vertaalt de

doordringende installatie van de Deense kunstenares Stine Deja de tentoonstellings-titel vanuit een ander perspectief: dat van het in relatie zijn van de mens tot de ander. Met *Joint Forces* (2022), een ruimtelijke installatie waarbij een groep figuren in elkaar verstrikte lijkt onder het voortdurend herhalen van de zinnen ‘*How did we get here? Did we get here? Where do we go from here? I am stuck. Stuck?...*’ brengt ze de menselijke krukkige, aandoenlijke en soms ronduit onmogelijke en wanhopige pogingen tot samenwerken en -leven ten tonele. De figuren kregen een vereenvoudigd en technologisch uitzend uiterlijk: hun hoofden bestaan uit luidsprekers, hun ledematen uit fijn geplooid staal, grote gele pofjassen vormen de romp. Ze zijn vormgegeven als komen ze uit een snelle schets gewandeld waarbij in enkele pentrekken de beweging van een figuur gevast werd. Precies deze snelheid en eenvoud geven het werk haar humoristische en treffende kracht. *Joint Forces* gaat, zowel in beeld als in geluid, op een directe manier in dialoog met het werk van Culver. De hardheid van het kleurenpalet dat Deja voor haar installatie kiest staat scherp in relatie tot het (letterlijk) zwart-witte werk van Culver.

Beide kunstenaars vervlechten bovendien woord en beeld in hun werk op een heel vanzelfsprekende manier. Door vervolgens deze oeuvres samen te brengen in één tentoonstelling wordt deze evidentie nog eens exponentieel versterkt. Dit wordt helemaal samen gebracht in de films die Stine Deja en Richie Culver maakten voor TICK TACK CINEMA. In *Witness Protection* probeert Culver een onontwarbare knoop verstrikte oortjes uit elkaar te halen, met op de achtergrond een bedje van vrolijk en fris groen gras. De ultieme ontwarring blijft echter uit: *there is no happy end*. De film van Stine Deja toont een reeks in detail gefilmde beelden van de installatie *Joint Forces* met de bijhorende zinnen

→ **Richie Culver**
Hospitals
2022
Acrylic and lacquer on canvas
100 × 70cm

Exhibition text

(*I am stuck...*), waardoor de kunstenaars in deze film hun beeld- en geluidstaal als vanzelf met elkaar in dialoog laten gaan, in verband laten staan, in elkaar laten verstrekken of in elkaar verstrikt laten geraken. Het leven en de kunst is een eindeloze reeks knopen, NERVOUS ENERGY vormt daarvan een verslag, een relaas, een synthese.

Waar de TICK TACK ruimte door sommige kunstenaars in het verleden immersief werd ingenomen, lijkt deze tentoonstelling eerder minimalistisch van samenstelling. Wie dieper kijkt, ziet echter dat het tegen-deel waar is: ook daar waar geen beeld te zien is, is hier de ruimte zwanger van gedachten, muziek, woorden en betekenis.

tekst door Iris Paschalidis

← **Stine Deja**
Joint Forces (detail)
2022
Various materials
180 × 190 × 145 cm

For its second duo show, TICK TACK invited Stine Deja (DK, 1986) and Richie Culver (UK, 1979) to its sensational exhibition space. Culver's practice involves various media but centers around music and visual arts. Deja's language consists mainly of installation work which also includes sound and moving image.

In NERVOUS ENERGY, Richie Culver lays out the two main tracks that define his visual work: painting and photography. From there, the project unfolds in a performance which – with a newly released debut album called 'I was born by the Sea' – demonstrates he's very much at home in the world of (underground) music. The title of this exhibition is also the title of a track featured on this new album.

The struggle for life, the ubiquitous gender orientation process and the nervous online representation of our contemporary existence are the key elements in Culver's work. He's not only taking a closer look at life as it is, but also at the way in which we try to (and have to) deal with life. Narcotics sometimes play a role in this, as a numbing escape from the routine or pain of daily life, yet often becoming a painful routine itself in the form of addiction. For some time, this underworld was part of Culver's life. Now, photographs and images of that period frequently find their way into his practice. These images however are selected with great care since their function is not to document the environments or subjects as such, but to find a way of translating the underground lifestyle in a manner that carries meaning for the world 'above'. Often it involves people with whom Culver had or still has close friendships.

At first sight, the works in the exhibition reveal little or no explicit references to this background and the source material images, but rather the neurotic backside. The words and sentences give (new) understanding or meaning to the situations, scenes, images and sometimes clogged, twisted ironic thoughts that seem to

occupy Culver's mind. The authentic street-art language (verbally and in writing) is painted or sprayed directly on canvas, on top of an intense texture or directly on a smooth naked surface. Phrases like 'YOLO THEN YOU DIE', 'I LOVE HOSPITALS' or 'I LOVE AMBULANCE' pop up like large-scale mantras; they appear unambiguous, clear and often funny but they also exude an intrusive, slightly absurdist, ironic-sarcastic energy.

'I STOLE YOUR STYLE...', for example, is a strange mix of humour and sadness, of art relativisation, of daily life and our never-ending attempt to make something of it all. We appropriate all kinds of things in order to make, find or construct our 'selfie'. 'FUCK TRYING' reflects a despondency towards life, something we can all experience for any reason whatsoever:

the pain of being, a love lost, fruitless interpersonal communication, scanning through social media etc. At the same time, it resonates a powerful message: *there is only one way and that's your way* and don't dwell on the expectations and choices of others. FUCK TRYING to be like the rest. Perhaps a reference to the intrinsically mimetic unhappiness of human beings, increasingly encouraged by our online lives.

'FUCK TRYING' functions as a welcome sign to the basement, sprayed on the wall. Downstairs is almost entirely empty, apart from the ceiling and one wall covered in all kinds of (undistinguishable) words and graffiti doodles. Some photos of the above mentioned 'underworld' are taped to the wall. The subdued atmosphere of the two upper floors seems to explode underground, giving complete free play to words and neurotic-psychotic streams of thought. This was the setting for

Culver's performance, an intrinsic part of the NERVOUS ENERGY exhibition. A dark cellar, an English accent that fully transports the London scene to Antwerp, dark sound effects, all sorts of improvised and loosely expressed thoughts floating by: *Seven days a week...As I sleep on this*

↑ **Richie Culver**
Hospitals
2022
Acrylic and lacquer on canvas
100 × 70cm

→ **Richie Culver**
Hospitals (detail)
2022
Acrylic and lacquer on canvas
100 × 70cm

Exhibition text

sofa... Paralysed on this sofa...Night after night...My dreams came true...Daytime television...No breakfast...Scream if you do not exist...Clap your hands...Scream...Exist... Clap your hands if you do not exist...I am not going to end it this day, not on a Tuesday...These bottles of piss are starting to look like apple juice...

The penetrating music and sound effects are composed by Culver himself. A megaphone is used to declare his train of thoughts with (threatening) emotion. Listeners are carried along in a trancelike moment, hypnotically subsiding – The Doors alike – in a dream aroused by a drug (in this case the music/performance).

In the center of this somewhat individual atmosphere created by Richie Culver, the pervasive installation by Danish artist Stine Deja reflects the exhibition title from a different angle: the interpersonal relationships between people. *Joint Forces* (2022), is a spatial installation in which a group of entangled figures are echoing phrases at each other ‘We are tangled up’, ‘How did we get here? Did we get here? Where do we go from here? I am stuck. Stuck?...’ Deja depicts people in different stages of crunchy, touching, at times downright impossible and desperate attempts to work and live together. The figures are simplistic and have a tech appearance: loudspeakers as heads, limbs of finely bent steel, large yellow puff coats for bodies. They look like quick figurative sketches that came alive, capturing their movements in just a few pen strokes. It’s precisely the speed and simplicity that give the work its humorous and striking power. *Joint Forces* engages in a direct dialogue with Culver’s work, both in image and sound. The hard colour palette in Deja’s installation has a strong relationship to Culver’s black and white work.

In addition, they intertwine words and images in a self-evident way, which is exponentially enhanced by combining the two bodies of work. Two films on

CINEMA TICK TACK complete this synthesis. In *Witness Protection*, Culver attempts to untangle an inextricable earphone knot against a background of cheerful fresh green grass. However, the final disentanglement is omitted: no happy end. Deja’s film shows the *Joint Forces* installation as a 3D animated render with the corresponding echoing phrases (*I’m stuck...*). Visuals and sound are glued together on the CINEMA platform, creating an even more natural dialogue with one another, connecting, intertwining or entangling. Life and art as an endless series of knots. *NERVOUS ENERGY* is a report on this, a narrative and a synthesis.

Compared to the immersive in-situ installation projects TICK TACK has hosted in the past, this exhibition feels minimalist in composition. However, when looking deeper, one discovers the opposite: even in the blank visual space, the exhibition is pregnant with thoughts, music, words and meaning.

text by Iris Paschalidis

Joint Forces

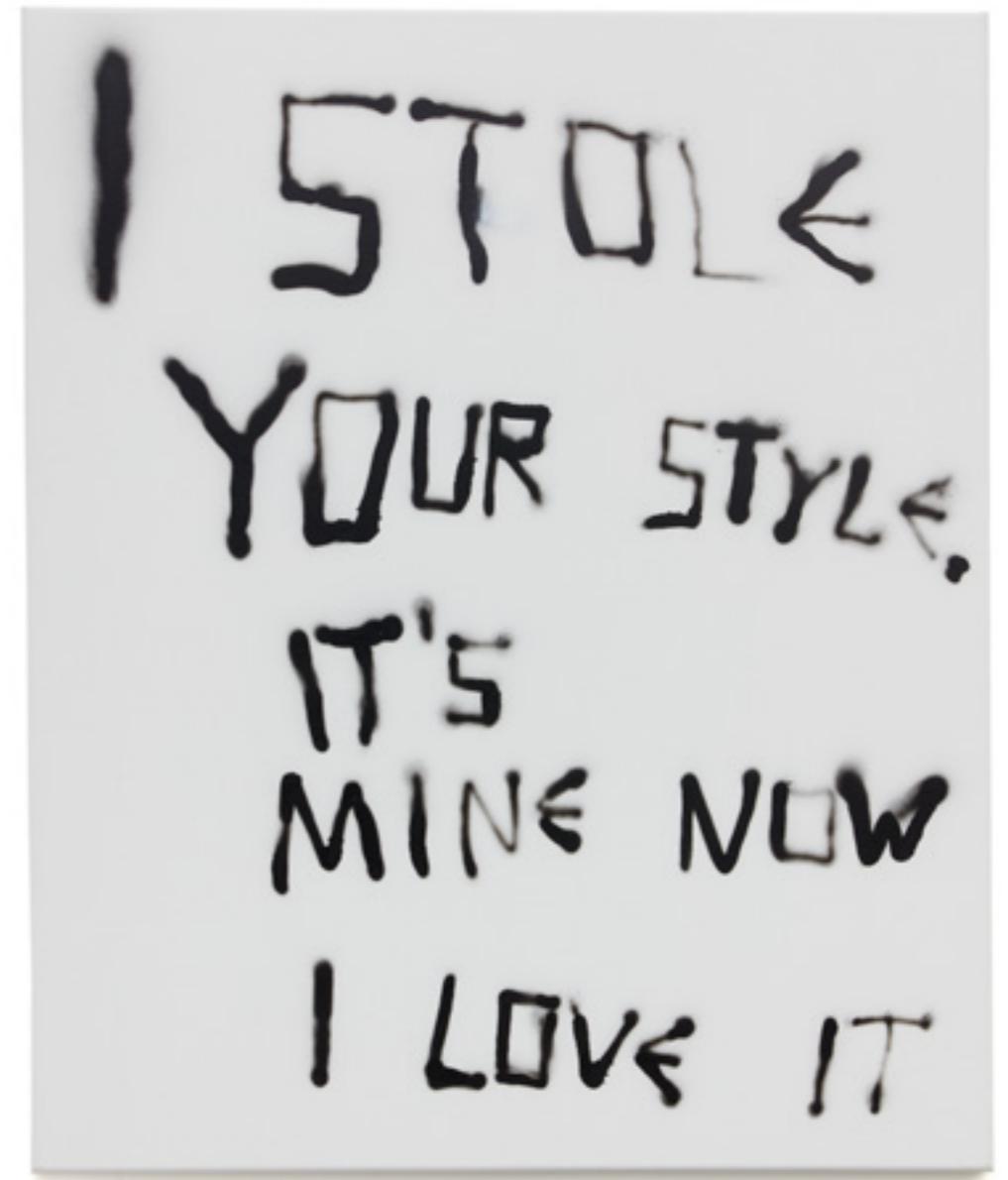
In the collaborative show NERVOUS ENERGY, Stine Deja presents a sculptural sound installation called "Joint Forces". The piece depicts six entangled figures in a so-called 'human knot', as they question each other on how they got there. The human knot, a familiar team-building exercise, starts with people in a circle holding hands, then through a series of twists and turns, without breaking hands, they find themselves in a tangled knot of bodies. Deja uses the 'human knot' to reflect on the current state of humanity. At a time where crises cascade, intersect, and draw attention from one another, it can be easy to feel overwhelmed by the complexity. Deja's work demonstrates the importance of working together. As humans, animals and the environment are under threat from climate change, war, displacement, health crises and unequal resources, the tangled bodies asking 'how did we get here?' ask a valid question. Deja's earlier piece 'Assembly' draws from a similar visual language, with figures huddled in a circle asking 'are we ok' as if gathering at a post-emergency meeting point. In 'Joint Forces' the figures have not escaped, they instead face a choice to destroy the chain or work together to resolve their predicament. In the words of Stephen Hawking "We now have the technology to destroy the planet on which we live, but have not yet developed the ability to escape it. Perhaps in a few hundred years, we will have established human colonies amid the stars, but right now we only have one planet, and we need to work together to protect it".

Text by Sephy Valuks

↑ **Richie Culver**
You only live once
2022
Acrylic and lacquer on canvas
220 × 180 cm

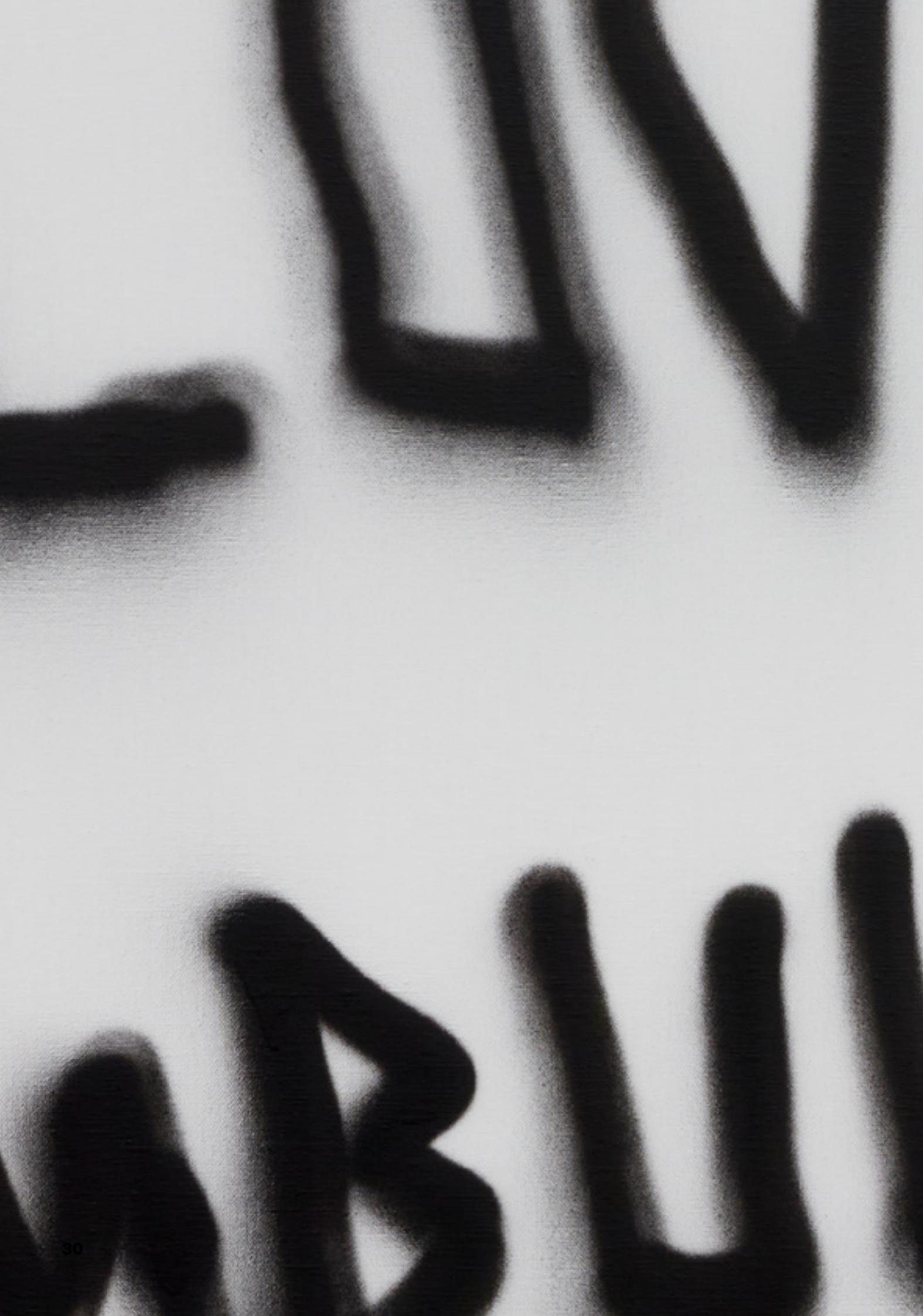
↑ **Richie Culver**
Style
2022
Lacquer on canvas
120 × 100 cm

YOLO
THEN
YOU
DIE.

I STOLE
YOUR STYLE.
IT'S
MINE NOW
I LOVE IT

I STOLE
YOUR STYLE.
IT'S
MINE NOW
I LOVE IT

30

31

↑ **Richie Culver**
Ambulance
2022
Lacquer on canvas
120 × 100 cm

Richie Culver
Godwin
2022
In-situ installation
Variable dimensions

Richie Culver
Godwin
2022
In-situ installation
Variable dimensions

Richie Culver
Godwin from the Flats
Live performance

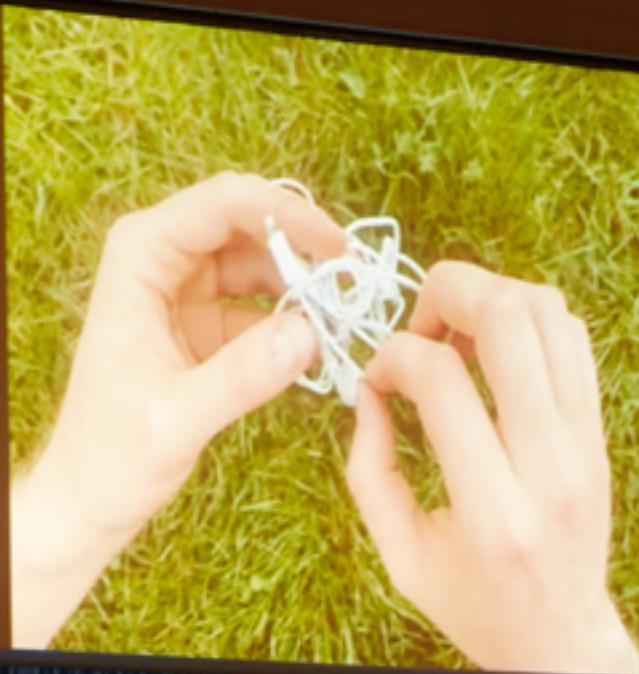

Richie Culver
Godwin from the Flats
Live performance

44

45

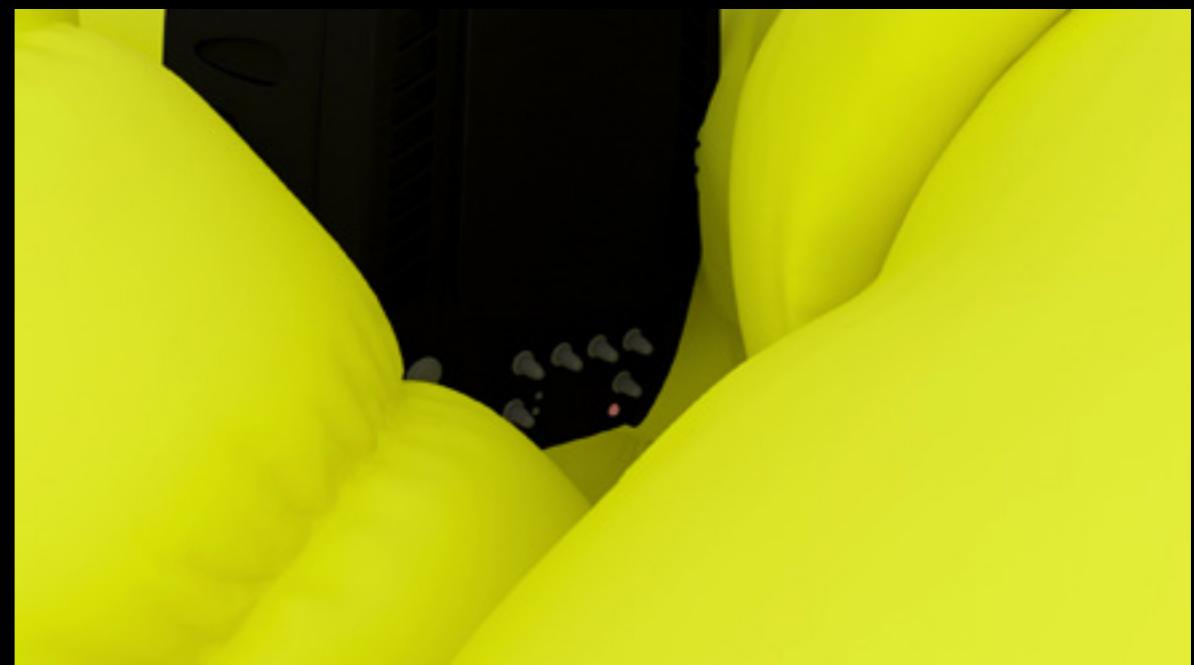
Richie Culver
Witness Protection
2022
4'5"
HD Video

Richie Culver
Witness Protection
2022
4'5"
HD Video

Stine Deja
Joint Forces
2022
1'3"
HD 3D Animation

48

Stine Deja
Joint Forces
2022
1'3"
HD 3D Animation

49

Stine Deja
Joint Forces
2022
1'3"
HD 3D Animation

Stine Deja
Joint Forces
2022
1'3"
HD 3D Animation

52

↑ **Stine Deja & Richie Culver**
FUCK TRYING
2022
Digital print on Hahnemühle
paper
43,5 × 38 cm
Edition of 15 + 5 A.P.

53

Colophon

↑ **Stine Deja & Richie Culver**
NERVOUS ENERGY
2022
Digital print on Hahnemühle
paper
43,5 x 38 cm
Edition of 15 + 5 A.P.

TICK TACK is a new destination for contemporary art in Antwerp, founded by Tijs Lammar, Vincent Lemson, Patrick Vanden Eynde, Arne Jennard

TICK TACK staff:
Tijs Lammar,
Mathias Swings,
Patrick Vanden Eynde

Independent board members:
Peter Bertels,
Iris Paschalidis,
Lieselotte De Mey,
Louise Goegebeur

With special thanks to:
Stine Deja & Richie Culver
Iris Paschalidis
Danish Arts Foundation
Tara Claeys

Voice-overs *Joint Forces*:
Catherine Adams
Nick Field
Peter Seidel
Leanne Wilson

Photographs:
We Document Art
Iris Delafotry (p.52)

Graphic design:
Christophe Clarijs & Robin Vets

Logo design and animation:
Travis Kane

Typeface:
Modern Gothic by Malte Bentzen

With the support of our partners:

TICK

Two-monthly catalogue

NERVOUS ENERGY
Stine Deja & Richie Culver
19.11.2022–07.01.2023

ISSN 2952-8135

TICK TACK

Opening hours:
THU–SAT, 13:00–19:00

Mechelsesteenweg 247,
2018 Antwerpen
www.ticktack.be

+32 (0) 499 10 79 57
info@ticktack.be

CINEMA TICK TACK

Opening hours:
MON–SUN, sunset–01:00

Follow us on social media:
[@ticktack.be](https://www.instagram.com/ticktack.be)
[#ticktacktime](https://www.instagram.com/ticktacktime)

Front cover image: Stine Deja, *Joint Forces*, 2022, various materials, 180 × 190 × 145 cm
Back cover image, excerpt from: Richie Culver & Stine Deja, *NERVOUS ENERGY*, 2022, Digital print on Hahnemühle paper, 43.5 × 38 cm